

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti razširjeni senat)

z dne 29. septembra 2021 *

„Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Trg elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija in tantala – Sklep o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP – Usklajevanje cen v celotnem EGP – Obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah – Smernice o načinu določanja glob iz leta 2006 – Vrednost prodaje – Sorazmernost – Enako obravnavanje – Teža kršitve – Olajševalne okoliščine“

V zadevi T-343/18,

Tokin Corp. s sedežem v Sendaiu (Japonska), ki jo zastopata C. Thomas, odvetnik, in T. Yuen, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo A. Cleenewerck de Crayencour, F. van Schaik in L. Wildpanner, agentke,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za, primarno, razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2018) 1768 final z dne 21. marca 2018 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.40136 – Kondenzatorji) v delu, v katerem so z njim tožeči stranki naložene globe, in, podredno, znižanje zneska teh glob,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat),

v sestavi M. J. Costeira (poročevalka), predsednica, D. Gratsias, sodnik, M. Kancheva, sodnica, B. Berke, sodnik, in T. Perišin, sodnica,

sodna tajnica: E. Artemiou, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 12. oktobra 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo¹

Dejansko stanje

Tožeča stranka in zadevni sektor

- 1 Tožeča stranka, Tokin Corp., je družba s sedežem na Japonskem, ki izdeluje in prodaja elektrolitske kondenzatorje iz tantala. Do 19. aprila 2017 je bila poznana pod imenom NEC Tokin Corporation.
- 2 Od 1. avgusta 2009 do 31. januarja 2013 je bila v 100-odstotni lasti družbe Nec Corp.
- 3 Zadevna kršitev se nanaša na elektrolitske kondenzatorje iz aluminija in tantala. Kondenzatorji so električni sestavni deli, ki hranijo energijo v električnem polju in se uporabljajo v različnih elektronskih izdelkih. Uporabljajo se v skoraj vseh elektronskih izdelkih, kot so osebni računalniki, tablični računalniki, telefoni, klimatske naprave, hladilniki, pralni stroji, avtomobilski izdelki in industrijske naprave. Zato so stranke zelo raznolike. Elektrolitski kondenzatorji, natančneje elektrolitski kondenzatorji iz aluminija in tantala, so izdelki, pri katerih je cena pomemben konkurenčni dejavnik.

Upravni postopek

- 4 Družba Panasonic in njene hčerinske družbe so 4. oktobra 2013 Komisijo zaprosile za dodelitev zaznamka na podlagi točk 14 in 15 Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17, v nadaljevanju: Obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006) ter ji predložile informacije o obstoju domnevne kršitve v sektorju elektrolitskih kondenzatorjev.
- 5 Komisija je 28. marca 2014 na podlagi člena 18 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 in 102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) zahtevala informacije od več podjetij, ki delujejo v sektorju elektrolitskih kondenzatorjev, med drugim od tožeče stranke.
- 6 Tožeča stranka je skupaj z družbo Nec 21. maja 2014 pri Komisiji vložila prošnjo za znižanje zneska globe na podlagi Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006.
- 7 Komisija je 4. novembra 2015 sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki ga je med drugim poslala tožeči stranki.
- 8 Komisija je naslovnike obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, med katerimi je tožeča stranka, zaslišala na zaslišanju 12. in 14. septembra 2016.

¹ Navedene so le točke te sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

Izpodbijani sklep

- 9 Komisija je 21. marca 2018 sprejela Sklep C(2018) 1768 final v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva AT.40136 – Kondenzatorji) (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

Kršitev

- 10 Komisija je z izpodbijanim sklepom ugotovila obstoj enotne in trajajoče kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) v sektorju elektrolitskih kondenzatorjev, pri kateri je sodelovalo devet podjetij ali skupin podjetij, in sicer Elna, Hitachi AIC, Holy Stone, Matsuo, Nichicon, Nippon Chemi-Con, Rubycon, Sanyo (ki označuje Sanyo in Panasonic skupaj), Nec in tožeča stranka, skupaj imenovani NEC Tokin (v nadaljevanju skupaj: udeleženci omejevalnega sporazuma) (točka 1 obrazložitve in člen 1 izpodbijanega sklepa).
- 11 Komisija je v bistvu navedla, da je zadevna kršitev trajala od 26. junija 1998 do 23. aprila 2012 na celotnem ozemlju EGP in je zajemala dogovore in/ali usklajena ravnanja, katerih namen je bilo usklajevanje cenovnih politik v zvezi s ponudbo elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija in tantala (točka 1 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 12 Omejevalni sporazum je bil v bistvu organiziran na podlagi večstranskih sestankov, ki so običajno potekali na Japonskem vsak mesec ali vsak drugi mesec na ravni višjih vodij prodaje in vsakih šest mesecev na ravni vodstvenega osebja, vključno s predsedniki (točke 63, 68 in 738 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 13 Večstranski sestanki so bili najprej organizirani med letoma 1998 in 2003 pod imenom „klub za elektrolitske kondenzatorje“, „konferenca za elektrolitske kondenzatorje“ ali „sestanki ECC“. Nato so bili med letoma 2003 in 2005 organizirani pod imenom „konferenca za aluminij-tantal“ ali „skupina za kondenzatorje iz aluminija ali tantala“ ali „sestanki ATC“. Nazadnje so bili med letoma 2005 in 2012 organizirani pod imenom „skupina za raziskavo trga“ ali „skupina za trženje“ (v nadaljevanju: sestanki MK). Vzporedno s sestanki MK in kot njihova dopolnitev so bili med letoma 2006 in 2008 organizirani sestanki pod imenom „povečanje stroškov“ ali „povečanje kondenzatorjev“ (v nadaljevanju: sestanki CUP) (točka 69 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 14 Poleg teh večstranskih sestankov so imeli udeleženci omejevalnega sporazuma po potrebi tudi *ad hoc* dvostranske in tristranske stike (točke 63, 75 in 739 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 15 V okviru protikonkurenčnih izmenjav so si udeleženci omejevalnega sporazuma v bistvu izmenjevali informacije o cenah in prihodnjih cenah, prihodnjih znižanjih cen in razponih teh znižanj, ponudbi in povpraševanju, vključno s prihodnjo ponudbo in povpraševanjem, ter v nekaterih primerih sklepali, izvajali in spremljali dogovore o cenah (točke 62, 715, 732 in 741 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 16 Komisija je menila, da je ravnanje udeležencev omejevalnega sporazuma pomenilo obliko dogovora in/ali usklajenega ravnanja, ki je imel skupen cilj, in sicer izogniti se cenovni konkurenci in usklajevati svoje prihodnje ravnanje v zvezi s prodajo elektrolitskih kondenzatorjev ter tako zmanjšati negotovost na trgu (točki 726 in 731 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 17 Komisija je ugotovila, da je imelo to ravnanje enoten protikonkurenčni cilj (točka 743 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

Odgovornost tožeče stranke in družbe Nec

- 18 Komisija je ugotovila odgovornost tožeče stranke zaradi njenega neposrednega sodelovanja pri omejevalnem sporazumu od 29. januarja 2003 do 23. aprila 2012, razen v zvezi s sestanki CUP (točki 944 in 1022 obrazložitve ter člen 1(e) izpodbijanega sklepa).
- 19 Poleg tega je Komisija ugotovila odgovornost družbe Nec kot matične družbe, ki ima v lasti celotni kapital tožeče stranke, za obdobje od 1. avgusta 2009 do 23. aprila 2012, razen v zvezi s sestanki CUP (točki 945 in 1022 obrazložitve ter člen 1(e) izpodbijanega sklepa).

Globe, naložene tožeči stranki

- 20 S členom 2(f) in (g) izpodbijanega sklepa je, na eni strani, tožeči stranki „skupno in solidarno“ z družbo Nec naložena globa v višini 5.036.000 EUR in, na drugi strani, tožeči stranki globa v višini 8.814.000 EUR.

Izračun zneska glob

- 21 Komisija je za izračun zneska glob uporabila metodologijo iz Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice iz leta 2006) (točka 980 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 22 Na prvem mestu, Komisija je za določitev osnovnega zneska glob, naloženih tožeči stranki, upoštevala vrednost prodaje v zadnjem celem letu sodelovanja pri kršitvi v skladu s točko 13 Smernic iz leta 2006 (točka 989 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 23 Komisija je izračunala vrednost prodaje na podlagi prodaje elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija in tantala, fakturirane strankam s sedežem v EGP (točka 990 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 24 Poleg tega je Komisija upošteveno vrednost prodaje izračunala ločeno za dve kategoriji izdelkov, to je za elektrolitske kondenzatorje iz aluminija in elektrolitske kondenzatorje iz tantala, in zanj uporabila različne množitelje glede na trajanje kršitve (točka 991 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 25 Komisija je v zvezi s tožečo stranko uporabila množitelj za trajanje v višini 9,23, ki ustreza obdobju od 29. januarja 2003 do 23. aprila 2012 (točka 1007, preglednica 1, obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 26 Komisija je določila 16-odstotni delež vrednosti prodaje, ki ga je treba upoštevati na podlagi teže kršitve. V zvezi s tem je menila, da horizontalni „sporazumi“ o usklajevanju cen že po svoji naravi spadajo med najresnejše kršitve člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP ter da je omejevalni sporazum zajemal celotno ozemlje EGP (točke od 1001 do 1003 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 27 Komisija je za zagotovitev dovolj odvračilnega učinka naložene globe v skladu s točko 25 Smernic iz leta 2006 uporabila še dodatni znesek v višini 16 % (točka 1009 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

- 28 Komisija je zato osnovni znesek globe, ki se naloži tožeči stranki, določila na 16.799.000 EUR, od česar je znesek 6.108.000 EUR ustrezal osnovnemu znesku globe, ki jo je treba naložiti tožeči stranki skupno in solidarno z družbo Nec (točka 1010, preglednica 2, obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 29 Na drugem mestu, Komisija je v zvezi s prilagoditvami osnovnega zneska glob na eni strani tožeči stranki in družbi Nec na podlagi olajševalnih okoliščin odobrila 3-odstotno znižanje osnovnega zneska globe z obrazložitvijo, da njuno sodelovanje na sestankih CUP ni bilo dokazano in da tudi ni bilo nobenega dokaza, da sta zanje vedeli (točka 1022 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 30 Na drugi strani je Komisija menila, da je bila ob storitvi zadevne kršitve že ugotovljena odgovornost družbe Nec za protikonkurenčno ravnanje, in sicer s Sklepom Komisije C(2011) 180/09 final z dne 19. maja 2010 v zvezi s postopkom v skladu s členom 101 PDEU in členom 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38.511 – DRAM). Zato je Komisija menila, da je treba za družbo Nec osnovni znesek globe povečati za 50 % zaradi oteževalne okoliščine ponovitve kršitve (točke od 1011 do 1013 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 31 Na tretjem mestu, Komisija je tožeči stranki in družbi Nec zaradi njunega sodelovanja na podlagi Obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 odobrila 15-odstotno znižanje zneska vseh glob, ki bi jima bile sicer naložene za kršitev (točki 1104 in 1105 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 32 Komisija je zato skupni znesek glob, naloženih tožeči stranki in družbi Nec, določila na 16.445.000 EUR (točka 1139, preglednica 3, obrazložitve izpodbijanega sklepa).

[...]

Postopek in predlogi strank

- 34 Tožeča stranka je 3. junija 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.
- 35 Komisija je 26. septembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila odgovor na tožbo.
- 36 V sodnem tajništvu Splošnega sodišča je bila 22. novembra 2018 vložena replika, 29. januarja 2019 pa duplika.
- 37 Splošno sodišče je na predlog drugega senata na podlagi člena 28 svojega poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjenemu senatu.
- 38 Ker se je sestava senatov Splošnega sodišča spremenila, je bila sodnica poročevalka na podlagi člena 27(5) Poslovnika razporejena v deveti razširjeni senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.
- 39 Splošno sodišče (deveti razširjeni senat) je na predlog sodnice poročevalke odločilo, da bo izvedlo ustni del postopka, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki so določeni v členu 89 Poslovnika, strankam pisno postavilo vprašanja in jih pozvalo, naj nanje odgovorijo na obravnavi. Stranke so na obravnavi 12. oktobra 2020 ustno podale stališča in odgovorile na vprašanja, ki jim jih je postavilo Splošno sodišče.
- 40 Po smrti sodnika Berkeja 1. avgusta 2021 so trije sodniki, podpisani pod to sodbo, nadaljevali posvetovanja v skladu s členom 22 in členom 24(1) Poslovnika.

- 41 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- primarno, člen 2(f) in (g) izpodbijanega sklepa razglasi za ničen v delu, v katerem so ji s temi določbami naložene globe;
 - podredno, zniža znesek glob, ki so ji bile naložene;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 42 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 43 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga v utemeljitev tako primarnih predlogov za razveljavitev glob, ki so ji bile naložene, kot tudi podrednih predlogov za znižanje zneska teh glob. Ta tožbena razloga se nanašata na različne napake in kršitve, ki jih je storila Komisija, in sicer v zvezi s prvim tožbenim razlogom, na referenčno obdobje, izbrano za določitev vrednosti prodaje za izračun osnovnega zneska glob, in v zvezi z drugim tožbenim razlogom na to, da Komisija ni uporabila nižjega koeficienta teže zaradi nesodelovanja tožeče stranke na sestankih CUP.

Predlog za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa

[...]

Prvi tožbeni razlog: referenčno obdobje, izbrano za določitev vrednosti prodaje za izračun osnovnega zneska glob

[...]

– Prvi del prvega tožbenega razloga: neupoštevanje meja diskrecijske pravice Komisije na podlagi člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 in kršitev načela sorazmernosti

- 51 Tožeča stranka v okviru prvega dela prvega tožbenega razloga navaja, da Komisija ni upoštevala meja svoje diskrecijske pravice na podlagi člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 in je kršila načelo sorazmernosti, ker je za izračun osnovnega zneska globe uporabila vrednost prodaje tožeče stranke v zadnjem celem letu sodelovanja pri kršitvi.

[...]

- 79 Na tretjem mestu, zavrniti je treba trditev tožeče stranke, ki temelji na dejstvu, da je Komisija spremenila datum prenehanja kršitve, čeprav je vedela, da se bo zaradi te spremembe pomnožila vrednost prodaje tožeče stranke in s tem zvišal znesek globe.

- 80 V obravnavanem primeru je res treba ugotoviti, da je bilo v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki ga je poslala Komisija, navedeno, da je tožeča stranka sodelovala pri kršitvi do 11. decembra 2013 (glej točko 310 obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah), medtem ko je Komisija v izpodbijanem sklepu navedla, na eni strani, da je trajanje zadevne kršitve dokazano do 23. aprila 2012 in, na drugi strani, da je tožeča stranka pri njej sodelovala do tega datuma (glej točko 971 obrazložitve in člen 1(e) izpodbijanega sklepa).
- 81 Vendar je treba opozoriti, da zaradi spoštovanja pravice do obrambe pri vodenju upravnih postopkov na področju konkurenčne politike člen 27(1) Uredbe št. 1/2003 določa, da se strankam pošlje obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da morajo biti iz tega obvestila jasno razvidni vsi bistveni elementi, na katere se Komisija opira v tej fazi postopka. To obvestilo je lahko v obliki povzetka in ni nujno, da je sklep kopija obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, saj je to obvestilo pripravljalni dokument, v katerem sta presoja dejanskega stanja in pravna presoja le začasni (glej sodbo z dne 5. decembra 2013, SNIA/Komisija, C-448/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:801, točki 41 in 42 ter navedena sodna praksa).
- 82 Ker je presoja dejanskega stanja v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah že po definiciji lahko le začasna, poznejšega sklepa Komisije ni mogoče razglasiti za ničnega samo zato, ker se končni sklepi, ki izhajajo iz tega dejanskega stanja, ne ujemajo natančno s to začasno presojo (glej v tem smislu sodbo z dne 5. decembra 2013, SNIA/Komisija, C-448/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:801, točka 43).
- 83 V tem okviru mora Komisija naslovnikom obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah omogočiti, da se izjavijo, in po potrebi upoštevati njihova stališča iz odgovorov na očitane kršitve, tako da spremeni svojo analizo, ravno zato, da spoštuje njihovo pravico do obrambe. Komisiji mora biti tako omogočeno, da svojo presojo pojasni v končnem sklepu, pri čemer mora upoštevati elemente, ki izhajajo iz upravnega postopka, da bi bodisi odstopila od očitkov, ki ne bi bili utemeljeni, bodisi tako z dejanskega kot tudi pravnega vidika izboljšala ali dopolnila svoje trditve v podporo očitkom, vendar pod pogojem, da uporabi samo dejstva, o katerih so imele zadevne stranke priložnost izraziti svoje stališče, in da je med upravnim postopkom zagotovila elemente, potrebne za njihovo obrambo (glej sodbo z dne 5. decembra 2013, SNIA/Komisija, C-448/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:801, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 84 Kot je Sodišče že razsodilo, Komisija v postopku nadzora koncentracije podjetij ni zavezana vztrajati pri presoji dejstev ali pravni presoji, ki izhajata iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah. Nasprotno, svoj končni sklep mora obrazložiti s končno presojo, ki temelji na rezultatih celotne preiskave, kot so podani ob koncu formalnega postopka. Poleg tega Komisiji ni treba pojasniti morebitnih razhajanj v primerjavi z njeno začasno presojo iz obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 10. julija 2008, Bertelsmann in Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, točki 64 in 65). To sodno prakso je mogoče prenesti na postopek na podlagi člena 101 PDEU, kot je v obravnavanem primeru.
- 85 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da je bil datum prenehanja kršitve, naveden v obvestilu o ugotovitvah možnih kršitev, le začasen in da ga je Komisija po tem obvestilu lahko še spreminjala in to vse do sprejetja končnega sklepa. Komisiji torej ni mogoče očitati, da je v izpodbijanem sklepu upoštevala drugačen datum prenehanja kršitve, kot ga je navedla v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah. Zato izpodbijanega sklepa ni mogoče razglasiti za ničnega samo zato, ker je Komisija v tem sklepu uporabila drugačen datum prenehanja kršitve od tistega, ki ga je začasno določila v fazi obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah.

- 86 Najprej, iz vlog tožeče stranke in njenega odgovora na vprašanje, ki ji je bilo postavljeno na obravnavi, je vsekakor razvidno, da ne izpodbija datuma prenehanja kršitve, navedenega v izpodbijanem sklepu. Prav tako ne izpodbija dejstva, da je pri tej kršitvi sodelovala od 29. januarja 2003 do 23. aprila 2012 in da zato zadnje celo leto njenega sodelovanja pri kršitvi ustreza obdobju od 1. aprila 2011 do 31. marca 2012.
- 87 Dalje, poudariti je treba, da odločitev Komisije o določitvi datuma prenehanja kršitve nujno temelji na elementih, povezanih s samo kršitvijo, in ne na pravilih, ki se uporabljajo za izračun zneska globe. Zato taka odločitev sama po sebi ne more pomeniti kršitve zadnjenavedenih pravil.
- 88 Nazadnje, tudi če se v obravnavanem primeru predpostavi, da je znesek globe, naložene tožeči stranki, višji, ker je Komisija kot referenčno leto za izračun vrednosti prodaje uporabila zadnje celo leto sodelovanja pri kršitvi, je treba ugotoviti, da je to povečanje vsekakor posledica tega, da je Komisija uporabila pravilo iz točke 13 Smernic iz leta 2006 in posledično metodo izračuna zneska globe, kot jo določajo te smernice.
- 89 Vendar, kot trdi Komisija, je Splošno sodišče že razsodilo, da je zaradi skrajšanja trajanja kršitve globa lahko višja, kadar je to posledica tega, da je ta institucija uporabila metodo izračuna zneska globe, določeno v Smernicah iz leta 2006 (glej v tem smislu sodbo z dne 20. maja 2015, Timab Industries in CFPR/Komisija, T-456/10, EU:T:2015:296, točki 81 in 82).
- 90 Poleg tega je treba ugotoviti, da tožeča stranka ne navaja nobenega podrobnega argumenta v podporo domnevni kršitvi načela sorazmernosti. Iz navedenega vsekakor ni razvidno, da je Komisija kršila načelo sorazmernosti v smislu sodne prakse, navedene v točki 63 zgoraj, s tem da je v obravnavanem primeru uporabila pravilo iz točke 13 Smernic iz leta 2006 in določila datum prenehanja kršitve, ki je pred datumom, navedenim v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah.
- 91 Prvi del prvega tožbenega razloga je torej treba zavrniti.

– *Drugi del prvega tožbenega razloga: kršitev načel nediskriminacije in enakega obravnavanja*

- 92 Tožeča stranka v okviru drugega dela prvega tožbenega razloga trdi, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja in ustvarila tveganje diskriminacije. Na eni strani naj bi za določitev vrednosti prodaje tožeče stranke uporabila celo zadnje leto sodelovanja pri kršitvi, čeprav naj bi vedela, da bo zaradi tega globa bistveno višja. Na drugi strani naj bi za izbiro referenčnega leta uporabila tri različne metodologije, kar je privedlo do sedmih različnih referenčnih let. Komisija naj bi namreč uporabila različna referenčna leta za več naslovnikov izpodbijanega sklepa, in sicer za družbe Nippon, Hitachi, Nichicon, Elna in Sanyo.

[...]

- 99 Uvodoma je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso načelo enakega obravnavanja kršeno le, če se primerljivi položaji obravnavajo različno ali različni položaji enako, razen če je tako obravnavanje objektivno utemeljeno (glej sodbi z dne 5. decembra 2013, Solvay/Komisija, C-455/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:796, točka 77 in navedena sodna praksa, in z dne 11. julija 2014, Esso in drugi/Komisija, T-540/08, EU:T:2014:630, točka 101 in navedena sodna praksa).

- 100 Opozoriti je treba tudi, da, na eni strani, če je treba za določitev razmerja med globami, ki jih je treba naložiti, uporabiti podatek o prometu podjetij, ki so sodelovala pri isti kršitvi, je treba obdobje, ki se bo upoštevalo, omejiti tako, da bodo pridobljeni podatki čim bolj primerljivi. Iz tega izhaja, da lahko podjetje zahteva, da Komisija glede njega uporabi drugo obdobje, kot ga je uporabila na splošno, le če dokaže, da promet, ki ga je ustvarilo v tem zadnjenavedenem obdobju, iz razlogov, ki so lastni temu podjetju, ne odraža njegove dejanske velikosti in gospodarske moči niti obsega kršitve, ki jo je storilo (glej sodbo z dne 11. julija 2014, Sasol in drugi/Komisija, T-541/08, EU:T:2014:628, točka 334 in navedena sodna praksa).
- 101 Na drugi strani, opozoriti je treba, da v okviru izračuna glob, naloženih podjetjem, ki so sodelovala pri omejevalnem sporazumu, različno obravnavanje zadevnih podjetij izhaja iz izvajanja pooblastil, ki jih ima Komisija na tem področju. Komisija mora namreč v okviru svojega polja proste presoje individualizirati sankcijo glede na ravnanja in značilnosti teh podjetij, da lahko v vsakem primeru zagotovi polno učinkovitost pravil Unije o konkurenci (glej sodbo z dne 5. decembra 2013, Caffaro/Komisija, C-447/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:797, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 102 V obravnavanem primeru iz točke 989 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je Komisija na podlagi pravila iz točke 13 Smernic iz leta 2006 za določitev osnovnega zneska glob, ki jih je treba naložiti, uporabila zadnje celo leto (natančneje zadnje celo poslovno leto) sodelovanja pri kršitvi kot referenčno leto za izračun vrednosti prodaje vseh udeležencev omejevalnega sporazuma razen družb Elna in Nippon Chemi-Con.
- 103 Poleg tega je iz točke 991 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da je Komisija vrednost prodaje izračunala ločeno za dve kategoriji izdelkov, in sicer za elektrolitske kondenzatorje iz aluminija in elektrolitske kondenzatorje iz tantala (glej točko 24 zgoraj).
- 104 Še več, iz točke 1007, preglednica 1, obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da glede na različna obdobja kršitve in različna poslovna leta zadevnih podjetij zadnje celo leto (ali zadnje celo poslovno leto) sodelovanja pri kršitvi ni bilo vedno enako za zadevna podjetja.
- 105 Zlasti je iz točk od 987 do 991 in 1007 obrazložitve izpodbijanega sklepa razvidno, da je Komisija menila, da je tožeča stranka sodelovala pri kršitvi do 23. aprila 2012 in da je bilo zadnje celo poslovno leto pred prenehanjem kršitve leto od aprila 2011 do marca 2012.
- 106 Komisija je v zvezi z družbo Nichicon menila, da je pri kršitvi v zvezi z elektrolitskimi kondenzatorji iz tantala sodelovala do 9. marca 2010 in da je bilo zadnje celo poslovno leto pred prenehanjem kršitve v zvezi s temi kondenzatorji leto od aprila 2008 do marca 2009. Poleg tega je menila, da je pri kršitvi v zvezi z elektrolitskimi kondenzatorji iz aluminija sodelovala do 31. maja 2010 in da je bilo zadnje celo poslovno leto pred prenehanjem kršitve v zvezi s temi kondenzatorji leto od aprila 2009 do marca 2010.
- 107 Komisija je v zvezi z družbo Hitachi menila, da je pri kršitvi sodelovala do 18. februarja 2010 in da je bilo zadnje celo poslovno leto pred prenehanjem kršitve leto od aprila 2008 do marca 2009.
- 108 Komisija je v zvezi z družbo Sanyo menila, da je pri kršitvi sodelovala do 19. aprila 2011 in da je bilo zadnje celo poslovno leto pred prenehanjem kršitve leto od aprila 2010 do marca 2011.

- 109 Poleg tega je Komisija v zvezi z družbama Elna in Nippon Chemi-Con menila, da ker sta ti prenehali prodajati elektrolitske kondenzatorje iz tantala pred prenehanjem njunega sodelovanja pri kršitvi, je bilo v zvezi s temi kondenzatorji primerno upoštevati vrednost prodaje v zadnjem celem poslovnem letu, v katerem sta jih ti podjetji prodajali, da se prepreči, da bi bil z vrednostjo prodaje podcenjen gospodarski pomen kršitve. Tako je Komisija v zvezi z družbo Elna menila, da ker je 1. avgusta 2010 prenehala prodajati elektrolitske kondenzatorje iz tantala, je treba za določitev vrednosti prodaje upoštevati leto 2009. Komisija je v zvezi z družbo Nippon Chemi-Con menila, da je treba kot referenčno leto upoštevati, na eni strani, zadnje celo leto sodelovanja pri kršitvi glede vrednosti prodaje elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija, to je leto 2011–2012, in, na drugi strani, zadnje celo leto, v katerem je to podjetje prodajalo elektrolitske kondenzatorje iz tantala, glede vrednosti prodaje zadnjenavedenih, to je leto 2003–2004 (glej točki 9 in 34 obrazložitve ter opombo 1643 izpodbijanega sklepa).
- 110 Iz vsega navedenega izhaja, na prvem mestu, da je Komisija za določitev osnovnega zneska glob, ki jih je treba naložiti, na eni strani, za vse udeležence omejevalnega sporazuma razen za družbi Elna in Nippon Chemi-Con uporabila merilo iz točke 13 Smernic iz leta 2006, pri čemer je upoštevala vrednost prodaje, ustvarjene v zadnjem celem letu njihovega sodelovanja pri kršitvi. Na drugi strani, Komisija je za vse udeležence omejevalnega sporazuma ločeno izračunala upoštevno vrednost prodaje dveh kategorij zadevnih izdelkov, in sicer elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija in iz tantala (glej točki 102 in 103 zgoraj).
- 111 Res je, da uporaba merila iz točke 13 Smernic iz leta 2006 ni privedla do uporabe istega letnega obdobja za sedem podjetij, ki jih to merilo zadeva, ob upoštevanju različnih obdobj kršitve, ki so bila uporabljena v zvezi z njimi (glej točke od 105 do 108 zgoraj).
- 112 Vendar je treba navesti, da je Komisija merilo zadnjega celega leta sodelovanja pri kršitvi za sedem zadevnih podjetij uporabila skladno in objektivno. Ugotovljena razlika med letnimi obdobji, uporabljenimi v zvezi z njimi, je namreč zgolj posledica uporabe navedenega merila, ki upošteva različna obdobja sodelovanja pri kršitvi in različna poslovna leta zadevnih podjetij (glej točke od 105 do 108 zgoraj).
- 113 Poleg tega, tudi če zadevna letna obdobja ne ustrezajo istemu koledarskemu ali poslovnemu letu, ostaja dejstvo, da je promet, ki ga je posamezno podjetje ustvarilo v teh letih, primerljiv s prometom drugih podjetij. Na eni strani, v zvezi z vsemi udeleženci omejevalnega sporazuma razen družb Elna in Nippon Chemi-Con, so bila namreč ta letna obdobja izbrana po istem objektivnem merilu, to je zadnjem celem letu njihovega sodelovanja pri kršitvi. Na drugi strani, Komisija je glede vseh udeležencev omejevalnega sporazuma uporabila isto metodo izračuna, pri čemer je ločeno upoštevala vrednost prodaje vsake od dveh vrst zadevnih kondenzatorjev.
- 114 Zato metoda izračuna vrednosti prodaje, ki jo je uporabila Komisija, ni samovoljna in sama po sebi ne povzroča kršitve načel nediskriminacije in enakega obravnavanja.
- 115 Poleg tega, kot je bilo navedeno v točki 78 zgoraj, tožeča stranka ni dokazala, da referenčno leto, uporabljeno v zvezi z njo na podlagi navedenega enotnega merila, ni odražalo njene dejanske velikosti in gospodarske moči na trgu ali obsega njene kršitve.
- 116 Na drugem mestu, iz tega sledi, da je dejstvo, da Komisija kot merilo za določitev vrednosti prodaje elektrolitskih kondenzatorjev iz tantala družb Elna in Nippon Chemi-Con (glej točko 109 zgoraj) ni uporabila zadnjega celega leta sodelovanja pri kršitvi, v obravnavanem primeru objektivno utemeljeno zaradi razlike med položajem teh dveh podjetij in položajem

drugih sedmih udeležencev omejevalnega sporazuma. V nasprotju z zadnjenavedenimi sta prvi podjetji prenehali prodajati to vrsto kondenzatorjev pred prenehanjem njunega sodelovanja pri kršitvi, česar tožeča stranka tudi ne izpodbija.

- 117 Vendar, kot je razvidno iz sodne prakse Sodišča, če za dano podjetje promet, ki se nanaša na referenčno leto, uporabljen za druge stranke omejevalnega sporazuma, ni koristen in zanesljiv pokazatelj dejanskega gospodarskega položaja tega podjetja v obdobju kršitve, je Komisija upravičena upoštevati promet navedenega podjetja v letu, ki se razlikuje od tega skupnega referenčnega leta, da bi lahko ustrezno ocenila njegova finančna sredstva in zagotovila zadosten odvratilni učinek globe, vendar pod pogojem, da je leto izbrano po skladnem in objektivno utemeljenem merilu (glej sodbo z dne 5. decembra 2013, Caffaro/Komisija, C-447/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:797, točka 52 in navedena sodna praksa).
- 118 V tem okviru je Komisija pravilno menila, da bi bilo primerno upoštevati vrednost prodaje v zadnjem celem poslovnem letu, v katerem sta navedeni podjetji prodajali elektrolitske kondenzatorje iz tantala, da bi se, na eni strani, upošteval dejanski gospodarski položaj teh podjetij v obdobju kršitve in, na drugi strani, preprečilo, da bil z vrednostjo prodaje podcenjen gospodarski pomen kršitve.
- 119 Poleg tega je treba poudariti, kot je storila Komisija, da dejstvo, da je bila določitev vrednosti prodaje za nekatere udeležence omejevalnega sporazuma morda ugodnejša kot za tožečo stranko, samo po sebi ne pomeni diskriminacije. Trditev tožeče stranke predpostavlja, da je določitev zneska globe, ki jo mora naložiti Komisija, rezultat natančnega aritmetičnega postopka, ki lahko privede do naložitve najnižje možne globe, kar je napačna predpostavka glede na točko 6 Smernic iz leta 2006 in sodno prakso Sodišča (glej po analogiji sodbo z dne 16. februarja 2017, H&R ChemPharm/Komisija, C-95/15 P, neobjavljena, EU:C:2017:125, točka 78 in navedena sodna praksa).
- 120 Zato v nasprotju s trditvami tožeče stranke Komisija ni niti ustvarila tveganja diskriminacije niti ni kršila načela enakega obravnavanja, ker je, prvič, za določitev vrednosti prodaje udeležencev omejevalnega sporazuma izbrala splošno merilo zadnjega celega leta sodelovanja pri kršitvi in, drugič, z ločenim upoštevanjem vrednosti prodaje dveh vrst zadevnih elektrolitskih kondenzatorjev uporabila drugačno merilo za dve podjetji, ki sta nasprotno od drugih udeležencev prenehali prodajati eno od vrst teh kondenzatorjev več let pred prenehanjem njunega sodelovanja pri omejevalnem sporazumu.
- [...]
- 126 V teh okoliščinah je treba šteti, da tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija presegla meje svoje diskrecijske pravice pri določitvi zneska glob ter kršila načeli nediskriminacije in enakega obravnavanja pri določitvi referenčnega leta za določitev zneska prodaje, ki naj bi se upošteval pri izračunu osnovnega zneska glob.
- 127 Drugi del prvega tožbenega razloga in zato prvi tožbeni razlog v celoti je torej treba zavrni.

Drugi tožbeni razlog: Komisija ni uporabila nižjega koeficienta teže

[...]

- 129 Komisija te trditve izpodbija.

[...]

- 131 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s točkami od 19 do 22 Smernic iz leta 2006 eden od dveh dejavnikov, na katerem temelji osnovni znesek globe, delež vrednosti zadevne prodaje, določen glede na stopnjo teže kršitve. Teža kršitve se presoja v vsakem posameznem primeru za vsako vrsto kršitve, ob upoštevanju vseh okoliščin obravnavanega primera. Pri odločitvi glede višine deleža vrednosti prodaje, ki se upošteva v posameznem primeru, Komisija upošteva več dejavnikov, kot so narava kršitve, skupni tržni delež vseh zadevnih strank, geografski obseg kršitve in dejstvo, ali je bila kršitev izvršena.
- 132 Poleg tega je v skladu z ustaljeno sodno prakso teža kršitve predmet posamične presoje. Tako je pri določitvi zneska glob treba upoštevati trajanje kršitve in vse dejavnike, ki lahko vplivajo na presojo njene teže, kot so ravnanje posameznega podjetja, vloga, ki jo je posamezno podjetje imelo pri izvajanju usklajenih ravnanj, dobiček, ki so ga podjetja lahko imela zaradi teh ravnanj, njihova velikost in vrednost zadevnega blaga ter nevarnost, ki jo ta vrsta kršitev pomeni za Unijo (glej sodbi z dne 8. decembra 2011, KME Germany in drugi/Komisija, C-272/09 P, EU:C:2011:810, točka 96 in navedena sodna praksa, in z dne 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisija, C-99/17 P, EU:C:2018:773, točka 196 in navedena sodna praksa). Med temi dejavniki sta tudi število in intenzivnost protikonkurenčnih ravnanj (glej sodbo z dne 26. septembra 2018, Infineon Technologies/Komisija, C-99/17 P, EU:C:2018:773, točka 197 in navedena sodna praksa).
- 133 V obravnavanem primeru je treba navesti, da je Komisija v izpodbijanem sklepu ugotovila obstoj enotne in trajajoče kršitve na celotnem ozemlju EGP, ki je zajemala dogovore in/ali usklajena ravnanja, katerih namen je bilo usklajevanje cenovnih politik v zvezi s ponudbo elektrolitskih kondenzatorjev iz aluminija in tantala (glej točki 10 in 11 zgoraj). Komisija je ugotovila odgovornost tožeče stranke za to enotno in trajajočo kršitev, vendar njena odgovornost ne zajema sestankov CUP, v zvezi s katerimi je Komisija menila, da sodelovanje tožeče stranke ni bilo dokazano (glej točko 18 zgoraj).
- 134 Ob upoštevanju teh okoliščin ter zlasti narave in geografskega obsega kršitve je Komisija določila 16-odstotni delež vrednosti prodaje, ki ga je treba upoštevati na podlagi teže kršitve (glej točko 26 zgoraj).
- 135 Komisija je poleg tega tožeči stranki in družbi Nec odobrila 3-odstotno znižanje osnovnega zneska globe, ker njuno sodelovanje na sestankih CUP ni bilo dokazano in tudi ni bilo nobenega dokaza, da sta zanje vedeli (glej točko 29 zgoraj).
- 136 Iz tega sledi, da je Komisija v obravnavanem primeru za kršitev najprej uporabila 16-odstotni koeficient teže kršitve, nato pa ocenila posamično ravnanje tožeče stranke in ji zaradi olajševalnih okoliščin priznala 3-odstotno znižanje osnovnega zneska globe, ker njeno sodelovanje na sestankih CUP ni bilo dokazano.
- 137 Te presoje Komisije ni mogoče ovreči s trditvami tožeče stranke.
- 138 Na prvem mestu, v nasprotju s trditvami tožeče stranke pristop Komisije, da kot olajševalno okoliščino upošteva nesodelovanje tožeče stranke na sestankih CUP, ni v nasprotju s sodno prakso.

- 139 Na eni strani je treba najprej navesti, da iz sodne prakse Sodišča izhaja, da lahko Komisija upošteva relativno težo sodelovanja nekega podjetja pri kršitvi in posebne okoliščine zadeve bodisi pri presoji teže kršitve v smislu člena 23 Uredbe št. 1/2003 bodisi pri prilagoditvi osnovnega zneska na podlagi olajševalnih in oteževalnih okoliščin. Priznanje take možnosti izbire Komisiji je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 132 te sodbe, saj je pri določitvi zneska globe treba vsekakor upoštevati posamično ravnanje zadevnega podjetja (glej v tem smislu sodbi z dne 11. julija 2013, Team Relocations in drugi/Komisija, C-444/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:464, točki 104 in 105, in z dne 26. januarja 2017, Laufen Austria/Komisija, C-637/13 P, EU:C:2017:51, točka 71 in navedena sodna praksa).
- 140 Tako tudi ob predpostavki, da točke od 135 do 138 sodbe z dne 16. novembra 2011, Sachsa Verpackung/Komisija (T-79/06, neobjavljena, EU:T:2011:674), ter točke 62, 63 in od 65 do 67 sodbe z dne 10. oktobra 2014, Soliver/Komisija (T-68/09, EU:T:2014:867), podpirajo stališče tožeče stranke, da bi bilo treba njeno nesodelovanje na sestankih CUP upoštevati pri določitvi koeficienta teže kršitve in ne kot olajševalno okoliščino, tega pristopa ne podpira sodna praksa Sodišča, navedena v točki 139 zgoraj, ki je bila potrjena po razglasitvi zgoraj navedenih sodb Splošnega sodišča. Iz te sodne prakse namreč izhaja, da ima Komisija polje proste presoje glede upoštevanja posamičnega ravnanja posameznega podjetja v eni ali drugi fazi izračuna zneska globe.
- 141 Dodati je treba, da na podlagi načela enakega obravnavanja v smislu sodne prakse, navedene v točki 99 zgoraj, za presojo teže kršitve razlik med podjetji, ki so sodelovala pri istem omejevalnem sporazumu, zlasti glede geografskega obsega njihovega sodelovanja, ni treba nujno upoštevati pri določanju koeficientov „teže kršitve“ in „dodatnega zneska“. Lahko se upoštevajo tudi v drugi fazi izračuna zneska globe, kot je ob prilagoditvi osnovnega zneska na podlagi olajševalnih in oteževalnih okoliščin na podlagi točk 28 in 29 Smernic iz leta 2006.
- [...]
- 145 Na drugem mestu, navesti je treba, da tožeči stranki ni mogoče pritrditi, ko trdi, da je Komisija ugotovila, da je odgovorna za kršitev, „ki je ni storila“.
- 146 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da tožeča stranka ne predlaga razglasitve ničnosti izpodbijanega sklepa v delu, v katerem je ugotovljena njena odgovornost za zadevno kršitev, temveč v delu, v katerem so ji naložene globe.
- 147 Nato je treba ugotoviti, da nesodelovanje tožeče stranke na sestankih CUP ne spremeni dejstva, da je tožeča stranka sodelovala pri kršitvi iste vrste in istega geografskega obsega kot drugi udeleženci omejevalnega sporazuma.
- 148 Kot je namreč razvidno iz točk 12 in 13 zgoraj, je bil zadevni omejevalni sporazum organiziran na podlagi večstranskih sestankov na ravni višjih vodij prodaje in vodstvenega osebja ter na podlagi *ad hoc* dvostranskih in tristranskih stikov med strankami. Navedeni večstranski sestanki, ki so potekali vsak mesec ali vsak drugi mesec med letoma 1998 in 2012, so bili zaporedoma organizirani pod imenom „sestanki ECC“, „sestanki ATC“, „sestanki MK“ in „sestanki CUP“. Sestanki CUP so bili organizirani vzporedno in kot dopolnitev sestankov MK ter so bili „poluradni sestanki“ zadnjenaavedenih, ker so bili običajno organizirani en teden za njimi. Čeprav sodelovanje tožeče stranke na sestankih CUP ni bilo dokazano, pa ni sporno, da je sodelovala na drugih sestankih, zlasti sestankih MK.

- 149 V tem okviru, ker je tožeča stranka sodelovala na veliki večini večstranskih sestankov, na podlagi katerih je bil organiziran zadevni omejevalni sporazum, samo dejstvo, da ni sodelovala na sestankih CUP, ne more spremeniti narave ali geografskega obsega njene kršitve. Zato tožeča stranka napačno trdi, da je obseg kršitve, ki ji je bil pripisan, drugačen od obsega kršitve, ki je bil pripisan drugim udeležencem omejevalnega sporazuma.
- 150 Nazadnje, v zvezi s koeficientom teže, uporabljenim v izpodbijanem sklepu, je treba navesti, da je praviloma upoštevani delež vrednosti prodaje določen v višini do 30 % vrednosti prodaje (glej točko 21 Smernic iz leta 2006). Poleg tega Komisija pri odločitvi glede deleža vrednosti prodaje, ki se upošteva v posameznem primeru v tej meji 30 %, upošteva več dejavnikov, kot so narava kršitve, skupni tržni delež vseh zadevnih podjetij, geografski obseg kršitve in dejstvo, ali je bila kršitev izvršena ali ne (točka 22 Smernic iz leta 2006). Glede na to, da je treba najresnejše omejitve konkurence, kot so horizontalni sporazumi o določanju cen, strogo sankcionirati, bo posledično upoštevani delež prodaje pri takih kršitvah na splošno v zgornjem delu omenjenega razpona (točka 23 Smernic iz leta 2006).
- 151 Komisija je v obravnavani zadevi določila 16-odstotni koeficient teže, pri čemer je upoštevala, na eni strani, da spadajo horizontalni „sporazumi“ o usklajevanju cen že po svoji naravi med najresnejše kršitve člena 101 PDEU in, na drugi strani, da je omejevalni sporazum zajemal celotno ozemlje EGP (glej točko 26 zgoraj). Zato je bila ta stopnja določena v znesku, ki je nekoliko višji od sredine razpona koeficienta teže, ki je lahko določen v višini do 30 % vrednosti prodaje. V teh okoliščinah ob upoštevanju narave in geografskega obsega kršitve ni mogoče šteti, da bi bil 16-odstotni koeficient teže neustrezen ali previsok glede na težo kršitve, ki jo je storila tožeča stranka, samo zato, ker ni sodelovala na sestankih CUP.
- 152 Iz vsega navedenega sledi, da dejstvo, da je Komisija v obravnavanem primeru uporabila 16-odstotni koeficient teže za vse udeležence omejevalnega sporazuma in upoštevala nesodelovanje tožeče stranke na sestankih CUP, tako da ji je na podlagi olajševalnih okoliščin znižala osnovni znesek globe, ne more pomeniti kršitve člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 ali načela osebne odgovornosti.
- 153 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavrni.
- [...]

Predlog za znižanje zneska glob, naloženih tožeči stranki

- 156 Podredno, tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj izvaja svojo neomejeno sodno pristojnost, da ponovno izračuna ali celo zniža znesek glob, ki so ji bile naložene. Tožeča stranka trdi, da je treba globe ponovno izračunati, na eni strani, tako da se pri tem izračunu uporabi povprečje njene prodaje, ustvarjene v EGP v celotnem obdobju kršitve, za katero so na voljo podatki, in, na drugi strani, tako da se uporabi najmanj 3-odstotno znižanje koeficienta teže.
- [...]
- 166 Na prvem mestu, v zvezi s predlogom tožeče stranke, naj Splošno sodišče ponovno izračuna vrednost prodaje, ki je upoštevana za izračun osnovnega zneska globe, je treba uvodoma poudariti, da tožeča stranka ne navaja prave alternative merilu iz točke 13 Smernic iz leta 2006, ki ga je

uporabila Komisija. Zdi se namreč, da je tožeča stranka obdobje, ki ga je navedla za določitev „povprečne“ vrednosti prodaje, to je od avgusta 2007 do marca 2012, izbrala zgolj zato, ker so za to obdobje na voljo podatki.

- 167 V teh okoliščinah tožeči stranki ni mogoče pritrditi, ko predlaga uporabo merila za določitev vrednosti prodaje, ki, na eni strani, ne ponuja nobenega podatka, na podlagi katerega bi se bilo mogoče prepričati, da bo tako izračunana vrednost prodaje odražala njeno dejansko velikost in gospodarsko moč ali obseg kršitve, in, na drugi strani, ne omogoča spoštovanja načela enakega obravnavanja, kot to sicer priznava sama tožeča stranka (glej točko 49 zgoraj).
- 168 Kot je razvidno iz točk 112 in 113 zgoraj, je bilo v obravnavanem primeru merilo zadnjega celega leta sodelovanja pri kršitvi uporabljeno skladno in objektivno za vse udeležence omejevalnega sporazuma, ki so v primerljivem ali enakem položaju. Poleg tega se v zvezi z družbama Elna in Nippon Chemi-Con zdi, da sta prenehali prodajati elektrolitske kondenzatorje iz tantala pred prenehanjem njunega sodelovanja pri kršitvi, zaradi česar sta v drugačnem položaju kot sedem drugih udeležencev omejevalnega sporazuma.
- 169 Zato je dejstvo, da je Komisija za določitev vrednosti prodaje elektrolitskih kondenzatorjev iz tantala družb Elna in Nippon Chemi-Con uporabila drugo leto, v obravnavanem primeru objektivno utemeljeno zaradi različnega položaja teh podjetij, ki sta prenehali prodajati to vrsto kondenzatorjev pred prenehanjem njunega sodelovanja pri kršitvi. V teh okoliščinah niti Komisija niti Splošno sodišče ne moreta uporabiti enakih meril za različne položaje, saj bi sicer upoštevana vrednost prodaje zmanjšala gospodarski pomen kršitve (glej točki 116 in 118 zgoraj).
- 170 Zato zlasti na podlagi enakega obravnavanja in sorazmernosti ni mogoče utemeljiti spremembe določitve vrednosti prodaje, upoštevne za izračun osnovnega zneska globe tožeče stranke, kot je bila določena v izpodbijanem sklepu.
- [...]
- 182 Predlog za znižanje zneska glob, naloženih tožeči stranki, je torej treba zavrni in posledično zavrni tudi tožbo v celoti.

[...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družba Tokin Corp. nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

Costeira

Gratsias

Kancheva

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 29. septembra 2021.

Podpisi